

Nečtinské noviny

850 let Nečtin, Číslo 3/2019, 14. 10. 2019

Průvod ke kostelu sv. Anny

850 let

Milé dámy, vážení pánové, vážení občané Nečtin,

dovolte mi, abych Vám, kteří jste se nezúčastnili oslav pořádaných v sobotu dne 28. 9. 2019 k výročí 850 let Nečtin, zprostředkoval touto formou úvodní slovo.

Nečtiny měly svůj velký den!

Oslava se konala jednak v den svátku svatého Václava, symbolu české státnosti, a také přesně v den, kdy před 508 lety 28. září roku 1511 povýšil král Vladislav Jagelonský husity ničenou ves Nečtiny opět na městečko, včetně obnovy jeho městských práv. V té době získávají Nečtiny také svůj půlený, modročervený erb s bránou, dvěma stříbrnými věžemi a zbrojnošem s halapartnou. V tomto roce také byla na nečtinské návsi vystavena původně renesanční radnice, která obci velmi dobře slouží dodnes.

Nečtiny letos oslavily, podobně jako sousední Manětín 850 let od své první písemné zmínky. V té se píše, že

Vladislav II. v r. 1169 daroval rytířskému řádu Johanitů Manětín až k hranici Nečtinské. Gratulace k výročí tedy směřuje i našim sousedům do Manětína.

Prameny o dávném osídlení tohoto území sahají však mnohem dál. Ale není namístě tu dnes detailně rozebírat bohatou a pestrou historii tohoto krásného kraje. Tu se nakonec můžeme dočíst v publikaci, která byla k výročí obce, za přispění Plzeňského kraje, sepsána a vydána. Dějiny se pořád opakují a vždycky jde o to samé. Jsou to příběhy o lidském pachtění, o boji o moc a boji o přežití. Každé ohlédnutí do minulosti by mohlo být zdrojem poučení. Měli bychom se učit z chyb, které naše předky přivedly k bídě nebo dokonce ke zmaru, a naopak bychom měli čerpat moudrost, kterou si ti před námi z generace na generaci předávali. Ale děje se to tak? Nebo jde všechno samo, někam dál a bez našeho přičinění?

Ať je to jak chce, ještě nikdy jsme se zde, na tomto kousku planety, neměli tak dobře, jako v posledních desetiletích. Alespoň to bychom si měli

uvědomit a vážit si této doby blahobytu, doby bez válek, a bez lidského utrpení, které obvykle dějiny lidstva provází. Můžeme tak svůj drahocenný čas věnovat věcem, o kterých se našim předkům ani nesnilo. Můžeme tvořit, být prospěšní a opravdově si užívat života.

A pokud se týká naší budoucnosti, ta záleží především na nás. To velké, co se děje kolem, to se ovlivnit nedá, ale snad v tom, co ovlivňovat můžeme, vykročila naše obec do budoucnosti tím správným směrem. Dosvědčuje to i skutečnost, že získala v roce 1995 titul vesnice roku plzeňského kraje a v roce 2002 dokonce vyhrála nejen krajské, ale i celostátní kolo této soutěže. Je to o to cennější, že tato soutěž nehodnotí jen, co je navenek a na první pohled pěkné, ale posuzuje především výchozí pozici a hlavně základy a principy, které jsou nastaveny pro budoucí vývoj, a ty strašně moc závisejí na kvalitě a aktivitě lidí.

A jsme zase na začátku. Všechno záleží na lidech. Jací budou lidé, taková bude i budoucnost, taková bude i naše obec a potažmo země, ve které žijeme. I když se některé věci opravdu ovlivnit nedají, nejvíc záleží na nás samotných. Jaké si to uděláme, takové to budeme v budoucnu mít.

Vážené dámy, vážení pánové, milí sousedé,

Jsou věci, které se již nikdy nebudou opakovat. A také tato slavnost uspořádaná k oslavě 850 let Nečtin, byla jedinečná a neopakovatelná. A tak jsem rád, že se jí hodně našich lidí a také hodně příznivců a přátel Nečtin, zúčastnilo. Že jsme se mohli společně zamyslet a povznést nad běžné starosti.

A vy, kteří jste se oslavy obce nemohli nebo nechtěli zúčastnit, popřejte prosím upřímně a z hloubky srdce

Nečtinům ať se jim nadále dobře daří. Bude vám fajn. Vždyť je to i vaše obec a vaše místo k životu.

Nakonec bych rád poděkoval všem, kteří věnovali svůj čas slavnostem. Ať již při přípravách během roku nebo přímo na oslavách. Jmenovitě týmu hospody a Karáskům za skvělé občerstvení, zaměstnancům obce, zastupitelům a zejména pracovníkům muzea za přípravu akce, všem, kteří se podíleli na scénáři, průběhu oslav, vydání publikací a přípravě reklamních předmětů, bratrům Trapistům a panu faráři za požehnání a moudrá slova, rodině Stříbrných a jejich kamarádům od koní, muzikantům a všem účastníkům celého programu. Byl to opravdu vydařený den.

Ing. Jiří Křemenák, starosta obce

Publikace 850 let Nečtin

Letos uplynulo 850 let od první dosud známé písemné zmínky o obci Nečtiny. V dokumentu z r. 1169, který existenci obce prokazuje, se píše, že: „Vladislav II. daroval Johanitům Manětín až k hranici Nečtinské“...

Co všechno se asi událo v toku času na tomto malebném, a přitom drsném a syrovém kousku naší země?

850 uplynulých let je výročí, které jistě stojí za oslavu. A přitom by se, jako při každé oslavě životního jubilea, slušelo udělat malé zastavení,

abychom si mohli zavzpomínat, připomenout události uplynulého času, zhodnotit současnost a pokusit se odhadnout, co bude dál. Proto jsme se my, současní obyvatelé Nečtin, ve spolupráci s odborníky a s podporou Plzeňského kraje, rozhodli naše území trochu představit. Abychom se s vámi mohli podělit o jeho bohaté dějiny, krásy a zajímavosti, které nepřestávají lákat k navštívení.

Nejedná se o žádné vědecké dílo, ale o populárně naučnou publikaci, která v základních datech vytváří představu o minulosti a současnosti naší obce. Až se začnete do stránek této knihy, zkuste se trochu zasnít, přenést se v čas a vybavit si generace lidí, kteří tu po staletí žili a dějiny obce vytvářeli. A to nejen proto, že lidská paměť je krátká, ale také proto, abychom si mohli připomínat odkud jsme vyšli a měli při tom neustále na paměti pomíjivost našeho bytí...

V Nečtinech 18. 7. 2019

Ing. Jiří Křemenák, starosta obce

Toto je úvodní slovo 128stránkové knihy o Nečtinech, kterou připravil Mgr. Jiří Fák s dalšími odborníky a spolupracovníky s bohatou fotodokumentací. Knihu si můžete zakoupit v Regionálním muzeu Nečtiny za 350 Kč

Knihy je rozdělena do 4 částí.

1. Příběhy z Nečtinských dějin od pravěku až po Nečtiny po roce 1945.

2. Ze života Nečtinské společnosti, kde jsou zmíněny privilegia, Nečtinské cechy a řemesla, živnosti, mlýny a mlynářství, Nečtinské pivovary a skelná huť, Nečtinská pošta, četnická stanice, školy na Nečtinsku, církevní dějiny Nečtinska, Židé v Nečtinech, Nečtinské spolky a Lidové zvyky a kulturní a společenský život.

3. Nečtinská příroda a památky

4. Obce Nečtinska

Studánka v Lešovicích

V nedávné době byla umístěna na místní komunikaci, vedoucí k lešovické studánce, značka zákaz vjezdu s výjimkou příjezdu vlastníků domů v okolí studánky. Omezení provozu bylo zastupitelstvem obce přijato jako opatření, které má v první řadě ochránit vzácný vodní zdroj, využívaný lidmi ze širokého okolí. Přímo do lešovické studny vtéká pramen kvalitní vody a bezprostřední okolí pramene je nutné považovat za ochranné pásmo vodního zdroje. Přítomnost motorových vozidel v bezprostřední blízkosti pramene je hrozbou znečištění tohoto zdroje. Žádám všechny uživatele tohoto zdroje, aby zákaz respektovali.

Zdroj vody v Lešovicích slouží především k zásobování místních obyvatel. Prozatím není důvod přebytek této vody nenabídnout i dalším uživatelům. Obec však není povinná tento zdroj zpřístupnit široké veřejnosti tak, aby byl využíván v nepřiměřené míře. To nese jednak nebezpečí znečištění zdroje a jednak jsou hustotou provozu obtěžováni obyvatelé Lešovic.

V zájmu vyřešení problému se obec rozhodla v rámci současné výstavby akumulace vody a zřízení 4 nových vodovodních přípojek, vybudovat v přední části Lešovic přepad přebytečné vody, který umožní nabrání vody i dočasné zaparkování vozidla. Tato stavba by měla být dokončena nejpozději do konce října 2019.

Ing. Jiří Křemenák, starosta obce

Nabídka bytu v Domě s pečovatelskou službou

Dovolte mi, abych informoval občany, zejména místní seniory nebo obyvatele v bytové tísní, že se uvolnil byt č. 8 0 +1 (garsonka) o podlahové ploše 30 m² v DPS Hrad Nečtiny čp. 23. Byt sestává z pokoje s kuchyňským koutem, předsíně, koupelnou s WC a sklepní kóji. Byt bychom rádi přednostně nabídli našim místním obyvatelům. Pokud by byl z vaší strany zájem, obraťte se do 20. 10. 2019 na obec. Po uplynutí tohoto termínu bude byt nabídnut i žadatelům odjinud.

Ing. Jiří Křemenák, starosta obce

Farnost

Proběhl Workshop

Už po sedmé se na území farností Manětín a Plasy uskutečnila dobrovolnická brigáda Workshop. Přes 50 dobrovolníků z Česka i Německa pracovalo čtyři dny u lidí, kteří již na některé práce nestačí sami, např. sekání trávy, úklid domu, skládání uhlí, sekání dříví, malování bytu, nebo i speciální workshopové práce jako je hlídání dětí. Workshop připravuje tým, který se každý rok trochu mění. Tentokrát byl se svými 10 členy o dost menší než obvykle. Tým tvoří každý rok mladí lidé společně s jedním oblátem, koordinátorem akce. Proč to vlastně děláme? Na to se ptají často lidé, u kterých pracujeme. Workshop je akce, která je tak trochu v rozporu s běžnou logikou. Mladí lidé těžce pracují, a ještě si za to platí. Chceme šířit nezištnost a vědomí toho, že nefunguje vždy „něco za něco“. Především se skrze práci chceme setkávat s lidmi. K tomu je navíc určen i večerní doprovodný program – tento rok to bylo letní kino s filmem Zelená kniha, mše s biskupem Tomášem, odpoledne pro rodiny s dětmi, montérkový benefiční ples na pomoc oblátským školám v Pákistánu, a nakonec moderní a humorně zpracovaný Ježíšův příběh v divadelním předsta-

vení „Největší příběh všech dob“. Děkujeme moc vám všem, kdo jste průběh Workshopu umožnili a podpořili. Především městu Manětín a jeho zastupitelstvu, panu starostovi, dále všem sponzorům, bez jejichž finančních a materiálních darů by se tato akce neuskutečnila. A nakonec vám všem, kdo jste pustili naše brigádníky k sobě do domu nebo na zahradu, vám všem, kdo jste nám tak skvěle vařili, pekli nám buchty a nosili nám čerstvou zeleninu. Už se těšíme na příští rok!

Výuka náboženství pro děti

– fara Plasy

Od 30. září bude každé pondělí na faře v Plasích od 16 do 17 h probíhat výuka náboženství pro školní i předškolní děti. Pokud máte zájem, prostě přijďte i se svými dětmi kterékoliv pondělí a my vás se vším seznámíme. Nemusíte se nikam hlásit! Čeká na vás tým rodičů, který se o vaše děti dobře postará.

Dvonař pro děti

– fara Plasy, 11.–12. října

Pro školní děti připravujeme na pátek 11. až sobotu 12. října „dva dny na faře“ v Plasích, prostě Dvonař. Co to je? Jedná se o takovou zkrácenou verzi letních táborů, redukovaných do dvou dnů. Hlavním bodem programu je pořádná bojovka, tematický film, dobré jídlo, praktická dílna a vše je zakončeno společnou bohoslužbou, což je jediný „zbožný“ bod programu. Nejedná se tak výlučně o křesťanskou akci. Dvonař začne v pátek kolem 17 h a skončí v sobotu kolem 15 h.

Své děti hlase na mailu:

vlastimil@oblati.cz

Mše pro rodiny s dětmi

– Santiniho sál, Plasy

Ke společnému slavení mše svaté zveme malé i velké ze širokého okolí: vždy jednu neděli měsíčně se v 11 h scházíme v Plasích v Santiniho sále – v prostoru NTM Plasy (Pivovarská 5). Prostor i způsob je přizpůsoben rodinám s dětmi, ale srdečně zveme také dědečky a babičky, kterým nevadí trochu hlučnější a živější prožití nedělní mše svaté! Nejbližší termíny jsou 13. října a 3. listopadu. Přijďte, i když

jste jen zvědaví a třeba jste nikdy nebyli na mši. Nemusíte se nijak vázat.

Misijní štrúdlování

– Santiniho sál, Plasy, 13. října

Dražba pro dobrou věc, to je misijní štrúdlování. Přineste jakékoliv výrobky z jablek – syrových, uvařených, upečených... nebo vlastně i cokoli jiného jedlého a budete se divit, na jakou cenu se váš výrobek může vyšplhat. Výnos dražby půjde na papežská misijní díla, která pomáhají tam, kde je to zrovna nejpotřebnější. Dražba proběhne 13. října ve 12.00 ihned po mši pro rodiny s dětmi v Santiniho sále.

Tematický střet – fara Plasy, 17. října

Nabízíme otevřený tematický večer k tématu, které je bolestivé a aktuální – sexuální zneužívání v církvi. Pozvali jsem si dva odborníky – paní Martinu Vintrovou, právničku s vystudovanou problematikou zneužívání a pana Jiřího Kylara, který se sám stal obětí a nyní pomáhá ostatním obětem. Setkání se uskuteční ve čtvrtek 17. října v 18 h na faře v Plasích.

Petr Dombek OMI

dombek@oblati.cz, tel.: 605 395 695

ŠKOLÁČEK

Zpravodaj

Základní a Mateřské školy Nečtiny

*Vyběhání, vykoupání,
vracíme se z luk a strání.
U vody nám dobře bylo,
sluníčko nás opálilo.
Sbírali jsme hříbky v lese,
ve škole teď scházíme se.
Čili, zdraví, osvěžení,
s chutí zase do učení.*

Skončilo nám krásné léto a začal školní rok, čas práce, úkolů a povinností. Opět se ve škole celé prázdniny pracovalo. V prvním patře ve třídě školní družiny se musel vystěhovat veškerý nábytek, aby se mohla vyspárovaná poškozená omítka, vyměnit

*Vycházka na Kozelku**Vycházka na Kozelku II**Zahájení školního roku*

zářivky a kompletně vymalovat. Do družiny byl zakoupen nový koberec. Pan Trávníček zhotovil nové konzole na záclony. V přízemí se opravila a vymalovala celá tělocvična. Na školní zahradě byl opraven a opatřen nátěrem veškerý zahradní nábytek včetně průlezek, pískoviště, domečku a altánu.

Velký dík patří paní školnici Simoň Šedivcové a paní kuchařce Jitce Davidové, které pak po řemeslnicích pečlivě uklízely a vše připravily tak, abychom mohli v září začít.

2. září jsme slavnostně zahájili nový školní rok. Do první třídy jsme přivítali pět prvňáčků. Jsou to: Bartoloměj Haala, Karolína Kašková, Nicolet Tišerová, Jakub Rybář a Radek Šístek. Do dalších ročníků pak žáky Martina Trögla, Marka Trögla a Šarlotu Janu Vrbskou. Pan starosta společně s paní ředitelkou nové žáky přivítali a předali jim upomínkové listy. Prvňáčci si tradičně zazvonili zvonečkem, aby si zahájili svoji školní docházku. Dále paní ředitelka přivítala paní učitelku Radku Šístkovou, která bude pracovat v mateřské škole a paní asistentku Kamilu Fenclovou, která bude pracovat v první třídě. Po zahájení se děti odebraly do tříd, kde plnily první úkoly. Větší žáci si společně prohlíželi pohledy z výletů a vyprávěli o místech, která o prázdninách navštívili a o zážitcích z prázdnin. Paní učitelka Haalová je seznámila s novým projektem „850 let obce Nečtiny“, který bude prolínat výukou celý školní rok. Do MŠ jsme přivítali nové děti: Filipa Rybáře, Sofii Nataelu Vrbskou, Karolínu Fraňkovou, Františka Poppa, Danečka Görgla, Šimona a Matyáše Bayerovi a George Johna Tišera. Jsme rádi, že do mateřské školy přibýlo tolik nových dětí. Do mateřské školy chodí 22 dětí. Základní školu navštěvuje 23 žáků.

6. září se školáci účastnili koncertu hudebního festivalu „Procházky uměním“, na kterém vystupovala violistka Jitka Hosprová s mužským pěveckým sborem. Sboristé zpívali krásně a všem se koncert moc líbil. Byl to pro nás všechny pěkný zážitek.

Paní Jitce Hosprové děkujeme, že pro školy připravuje tyto koncerty a že dětem poskytuje možnost účastnit se koncertů vážné hudby. Do Manětína nás odvezl pan Pešta obecním autem. Po koncertě nás zase odvezl zpět do školy.

12. září v rámci nového projektu jsme s dětmi společně navštívili Novou Doubravici a horu Kozelku. Nejdříve jsme si přečetli pověst „Zkamenělé stádo“ a pak se vydali na pochod. Krásně jsme si prohlédli stolovou horu a našli několik zkamenělých útvarů, které zkamenělé stádo připomínají. Každý měsíc plánujeme nějakou vycházku do jednotlivých obcí, abychom Nečtinsko co nejvíce poznali.

V průběhu září jsme sklídili úrodu brambor, které jsme na jaře sázeli. Úroda nebyla velká, ale děti z ní měly radost. Paní kuchařka nám uvařila bramboračku.

4. října jsme měli besedu „Bezpečný pes“ s ukázkou kynologie, určenou pro děti mateřských a základních škol. Tento projekt vznikl na podnět pedagogů zmírnit paniku z útoku psa na člověka. Naší snahou je naučit ty nejmenší a nejzranitelnější z nás, jak takovému útoku předejít, jak se správně v dané situaci zachovat.

16. října nás navštíví paní logopedka a 18. října si prohlédneme zemědělskou výstavu na Hradě Nečtiny.

Pan starosta nás oslovil, abychom vystupovali na setkání seniorů 13. října. Budeme se věnovat nácvikům pásma básní a písní, abychom naše seniory potěšili. Těšíme se na pouštění draků a na vycházky do lesa a do okolí.

Celý rok se účastníme různých soutěží a projektů. Opět jsme zaregistrovaní v Olympijském víceboji a plníme jednotlivé disciplíny. Letošní školní rok se hlavně budeme věnovat projektu „850 let obce Nečtiny“. Každý měsíc budou školáci dostávat úkoly, které na konci měsíce vyhodnotíme a obodujeme. Rádi bychom ve škole uvítali nějakého pamětníka, který by nám něco zajímavého o dřívějších dobách vyprávěl.

Jana Brožová

Pojďme běhat s Nečtinkou, lesem, polem, pěšinkou

Tat'ána Kořenková

„Pojďme běhat s Nečtinkou, lesem, polem, pěšinkou“

Již několik let se nad Regionálním muzeem v Nečtinech snášel nápad připravit knihu Nečtinských pohádek. Muzeum oslovilo několik autorů, a nakonec se dílo podařilo a autorem i ilustrátorem se stala paní Tat'ána Kořenková z Plzně, která je autorkou básní k leporelu „Cesta andělů“.

V rámci oslav 850 let Nečtin jsme měli možnost se s novou knihou Nečtinských pohádek seznámit.

Básnířka, ilustrátorka a spisovatelka paní Tat'ána Kořenková ji přivezla rovnou z tiskárny.

Kniha pohádek „Pojďme běhat s Nečtinkou, lesem, polem, pěšinkou“ je seznámení s naším krásným krajem, ukrytým uprostřed lesů, kde jsou tajemné hory, opuštěné lomy, spousta bublajících potoků, říček a obec Nečtiny, plné krásných soch a kde je i Cesta andělů.

„Pojďte se podívat, jak rostou květiny v lese, co se děje na louce a v potoce, kdo je Plšík lískový, kde se vzal Bahník podivný a jak tančí Rosná víla.

Oblast Manětína a Nečtin je vyhlášená temnou oblohou, tak potřebnou pro sledování hvězd. Proto se každým rokem pořádá pozorování noční oblohy, zvláště v měsíci srpnu.

Hluboké lesy jsou plné borůvek, malin, jahod, a hlavně po deštích rostou všude houby. Houby, které nás nenechají v klidu, které nás dostanou do lesa za každého počasí.

„Budu ráda, kdy moje povídání a pobíhání s vílou Nečtinkou po kraji Vás potěší a alespoň na chvíli přeneseme do doby, kdy i my jsme věřili na draky, víly a lesní skřítky a tichounce se procházeli lesem, abychom je nevyplašili. Však, co si budeme povídat, když na chvíli v lese zavřeme oči, slyšíme to lehounké šumění a praskání všude kolem nás. To přeci vypráví les a je jen na nás, co slyšíme“ říká paní Kořenková o své knize pro malé čtenáře.

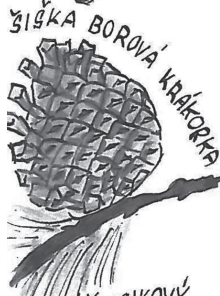
Knížka je napsaná laskavým slovem překypující láskou k tomuto kraji. S vílou Nečtinkou se můžete podívat na Doubravickou horu Kozelku, k rybníčku Babataji, do Zlatého lomu, na Cestu andělů, k Lešovické studánce.

Po cestě se můžete potkat s krtečkem, včelkami, jahodovým skřítkem, Bylinkovou babičkou, Bahníkem podivným, skřítkem Houbovým a Lískovým, dědečkem Hejkalem, Čertovo babičkou, Pramínkovou a Rosnou vílou, se skřítkem Křemenáčkem a dalšími pohádkovými bytostmi a dalšími zajímavými místy na Nečtinsku.

Kniha je k zakoupení v Regionálnímu muzeu v Nečtinech za 200 Kč. Určitě stojí za to.

Ráda bych touto cestou poděkovala autorce a jejímu manželovi Jiřímu za velmi obětavou práci a za velkou trpělivost při přípravě této krásné knihy.

Soňa Vašíčková

Skřítek

Upeču si dneska vdolky, chuť velikou mám,
doběhnu si pro pár šíšek, těsto zadělám
Už budu mít plnou tašku, do polévky hříbeček
pod ním sedí, očka kulí, malý skříteček.

„Co tu děláš skřítku malý, tys mě ale polekal?“
„Hlídám jestli houby zrají, zdali hodně vláhy mají
chvilku jsem si taky hrál!“

Sedla jsem si proti němu na ležící kmen
usmívám se potěšena, splnil se mi sen.
„Bydlíš tu sám, kde máš mámu, tátu, sestry, bratříčky?“
„Všichni jsou teď ještě doma, pomáhají s úkolama
a sbírají větvičky!“

„A že jsem Vás ještě nikdy neviděla skřítečku?“
Podíval se na mě smutně: „Já jsem ztratil čepičku.“
„Houpal jsem se na kapradí, u potoka hrál,
čepičku jsem někde cestou na borůvkách zanechal.“

„Chceš-li, ráda pomohu ti, budu hledat s tebou hned
tašku položím si tady, jak tu roste hebký mech!“
„Půjdem spolu cestou zpátky, kde jsi si tak hezky hrál
možná, že z té moje výšky uvidíme, kdes ji zanechal“

Do dlaně jsem skřítku dala, aby dobrý rozhled měl
čepičku tak aby rychle, z výšky uviděl.
„Bez čepičky jsem ztracený, každý vidí mě,
ptáci, lidi i veverka, snadno chytí mě!“

DIVIZNA MALOKVĚTA

Pozitivní strípky Chodidla

„Kudy kráčí kroky Tvé, vědomě našlapuj a važ si svých chodidel, neboť chodidla zrcadlí Tvoji duši, nemáš-li rád své nohy nemáš rád sám sebe...“ Je užasné, když se na svá těla podíváme, tak trochu jinak, mohou nám o sobě dost prozradit, každý si s sebou životem vláčíme nějaké bolístky, které nás trápí, mnohdy se za ně stydíme a jejich řešení odsouváme, ale duše nezapomíná, promlouvá skrze naše těla, stačí jenom nějaký spou-

štěč a nahromaděná bolístka vyleze na těle v nějaké podobě. Tyto bolístky můžeme fyzicky léčit bylinkami a když se tato léčba doplní duševní očišťovnou, tak máme vyhráno.

Nohy – levá noha ukazuje na minulost a přítomnost. Je to ženská strana, to znamená vztah sama k sobě. Jste-li žena, vztah k babičce, matce, dceři, kolegyni, všem ženám. Celá levá strana ukazuje intuici, emoce, city, empatii, ale i pasivitu, myšlení. Kdežto pravá strana je symbolem budoucnosti, mužské energie, vztahu k mužům, otcům, partnerům obecně, egu, rozumu, děláte věci rozumově

či zapojujete srdce? Aktivita – to, co levá strana řekne, pravá má vykonat.

Chodidla – nám povídají svými nemocemi příběhy z minulosti a dávají nám informace, co máme se sebou sami udělat a co děláme špatně. Jen se je musíme naučit poslouchat, rozšiřovat jejich zakódované zprávy, jež nám dávají formou veškerých nemocí, zraněními, nehodami, operacemi, atd. Souvisí s porozuměním sobě, druhým, životu, minulosti, přítomnosti i budoucnosti. Proto se tolik starších lidí obtížně pohybuje – jakoby s nechutí, myšlenkově stagnují. Mají pocit, že už na ně nic

hezkého nečeká, že mají vše krásné za sebou. Zase naopak malé děti chvíli neposedí, těší se na vše nové, co přijde. To jim dává tolik energie, že se pohybují s lehkostí a radostí. Jdou kupředu myšlenkově i tělem.

Kuří oka a mozoly – čím více si hrajete na tvrdáka tím větší máte kuří oka a mozoly na chodidlech, vytváříte si bariery, skrýváte emoce a city před ostatními.

Zarostlé nehty na palci – jste bezbranní, hledáte ochranu a pochybujete o sobě, nechcete se hnout z místa, máte obavy a pocity viny. Cítíte se

ohroženi ve vztahu ke svým myšlenkám a snům.

Mozoly na patách – se dělají, když máte nedostatek radosti z vlastních prožitků. Chcete jít v před, ale zároveň se bojíte, co váš krok udělá. Bojíte se tu svou cestu objevit, protože máte strach se vzdát jistoty a bezpečí. Je to boj ve vás.

Ostruhy na patách – bojíte se jednat i navzdory tomu, že chcete změnu, lpíte na minulosti. Máte zážitky radostné či smutné z minulosti a neumíte udělat tlustou čáru za nimi a žít jen přítomností a proto neprožíváte šťastnou budoucnost. Zaseknutí a žití vzpomínkami na minulosti vytváří ostruhy. Chcete vyhrát, zvítězit, někam se posunout a být nejlepší, ale máte strach. Hodně je tato indispozice u sportovců.

Puchýře – představuje problémy s emocemi, je to výbuch vzteku a hněvu na nějakou osobu či konfliktní situaci, může to značit i to že jste kvůli něčemu ve stresu.

Bradavice – užíváte se odporem, záští a nenávisť. Možná vás rozčiluje situace či osoba a chcete se jí postavit, ale nedokážete to. A to vás vnitřně užívá.

Ve své praxi se dost často setkávám s tím, že lidé nemají svoje nohy rády. S chodidly klientů pracuji již 16 let a je zajímavé vnímat ty krásné souvislosti.

Na závěr vás chci ještě pozvat do RELAXAČNÍHO A MASÁŽNÍHO STUDIA v Nečtinech, kde můžete okusit blahodárné účinky masáží, kosmetiky a pedikúry na váš organismus.

Termín je možný objednat na tel: 723 070 875.

Těším se na vaši návštěvu.

*Přeji vám krásný podzimní čas, ať je pln pozitivních zážitků.
Monika Karásková*

Benefiční akce aneb podpora ZSŽ Plzeň výtvarnou skupinou KLASKARAS ART z Nečtin.

Deset dívek a dva chlapci ve věku 12 až 18 let s podporou manželů Stoklasových z Nečtin kreslili, fotili a ve finále vytiskli několik desítek tematicky zaměřených pohlednic. Příroda, zvířata, ale i krajinky, květy, romantické motivy či zátiší, to vše inspirovalo mladé umělce, kteří se rozhodli věnovat výtěžek z prodeje pohlednic a dobrovolného vstupného z akce právě na Záchranou stanici živočichů v Plzni. Aby předání finančního příspěvku nebylo jen tak ledajaké, domluvili se s obcí Nečtiny a panem starostou Ing. Jiřím Křemenákem, že na prodej pohlednic a vernisáž výtvarných děl navážeme veřejnou projekcí a představením naší zvířecí záchrané stanice.

Akce proběhla v pátek 3. 5. 2019 od 19 hodin v kostele sv. Anny přímo v Nečtinech. Na vernisáž a promítání pěti našich zvířecích příběhů z cyklu „Co se děje kolem nás...?“ přišlo pro mě neuvěřitelných cca 80 lidí.

Pro mě to byl parádní večer. Mladí výtvarníci sami zahájili program a přivítali všechny zúčastněné. Promluvil pan starosta i má maličkost. Poděkoval jsem všem nejenom za finanční podporu, ale hlavně za zájem a účast.

Vážím si velice toho, že lidé vůbec přišli, v Nečtinech se stále něco děje, o kulturní akce zde není nouze, navíc podpora místních aktivit a soudržnost lidí v jedné obci je dnes spíše vzácností. Takže děkuji všem a Nečtiny mohou být právem hrdé na své obyvatele a obráceně. Děkuji Stoklasovým za nápad a organizaci celé akce, včetně finanční podpory, kterou do akce vložili.

K. Makoň

KLASKARAS ART

„Spojuje nás touha po vlastní tvorbě a možnost něco dokázat, spojuje nás chuť více se dozvědět a potřeba pomáhat, spojuje nás víc než sociální síť.“

SPOJUJE NÁS CESTA, KTERÁ JE CÍL

„Hrdinky z dávných románů“

2017

Výstava sádrových soch
Nečtiny, Regionální muzeum
Nečtinska

2018

Kadaň, Knihovna
na Hradě Kadaň

Poděkování

Děkuji dětem ze skupiny Klaskaras Art a jejich rodičům za letitou spolupráci, která doufám bude i nadále pokračovat. Děkuji také všem návštěvníkům zmiňované akce a všem, kteří s námi prožili předchozí výstavu v Kadani. Dobrovolným vstupným na promítání, zakoupením pohlednic, a především vaší přítomností jste podpořili nejen výtvarnou tvorbu našich dětí, ale hlavně jejich chuť pomáhat. Velmi si vážím přízně všech, kteří nám drží pěsti.

Pomáhá mi to ukázat dětem ty lepší cesty Díky, Jitka Stoklasová

Barbora Stoklasová společně s Robertem Vanem

Podařilo se vydat CHARITATIVNÍ KALENDÁŘ „Andělé 2020“ za obrovské podpory fotografa Roberta Vana a Jaroslava Duška, který podporuje Chráněné dílny Lamniskáta – život bez bariér.

V kalendáři „Andělé 2020“ naleznete i fotografie z Cesty andělů v Nečtinech. Jedním z autorů kalendáře je Barbora Stoklasová z Nečtin. Kalendář je možno zakoupit v Regionálním muzeu Nečtiny za cenu

„Pohlazení duše“

2019

Výstava obrazů,
fotografií a pohlednic
Kadaň, Galerie pod širým nebem

„Co se děje kolem nás“

2019

benefiční akce na podporu záchranné stanice živočichů
DES OP Plzeň, výstava obrazů, fotografií
a pohlednic, společně s promítáním
zvířecích příběhů (K. Makoň)

Nečtiny, Kaple sv. Anny

„Nečtiny dětem“

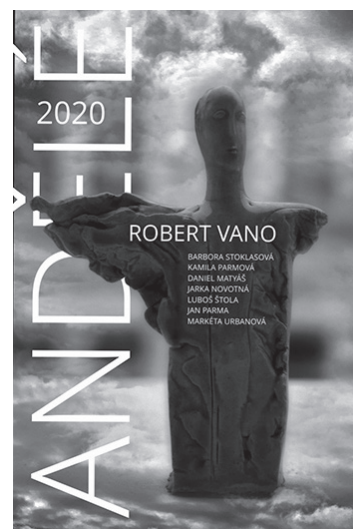
2019

Turistická brožurka pro malé
cestovatele

Nečtiny, Oslavy 850 let Nečtin

Láska, víra, pokora, Daniel Matyáš, Nečtiny

390 Kč. Chcete se k nám přidat
a podpořit náš kalendář?

Klidně pište do zpráv FCB,
volejte 603 201 052, pište SMS.

Cena kalendáře je 390 Kč,
podepsán R. Vano, 48 × 33 cm.

Děkujeme!

Kdo je Robert Vano?

Robert Vano, světoznámý fotograf
s americkým pasem, slovenskými ko-
řeny, maďarskými rodiči, nakonec za-

kotvil v Praze. Zdá se, že čím v životě
byl, tím byl rád.

A nebylo toho málo. Cesta ke karié-
ře špičkového fotografa a k fotografii
vůbec však nebyla vůbec jednoduchá
a přímočará. Narodil se roku 1948
a jeho rodištěm jsou Nové Zámky na
Slovensku.

V roce 1967 odešel jako devatenáctiletý
do USA. Pracoval jako kadeřník, vizá-
žista, maskér a asistent pro fotografy
módy (Horst, Glaviano, Castel, Fallai),
později se prosadil jako fotograf světo-
vých módních časopisů (Harpers Ba-
zaar, Vogue, Elle, Cosmopolitan). Po
roce 1989 se vrátil do Čech a zakotvil

*Socha strážného anděla,
Barbora Stoklasová Nečtiny*

v Praze. Vydal několik fotografických publikací, vystavoval v New Yorku, Miláně, Londýně a Praze.

V současné době je artdirectorem modelingové agentury Czechoslovak Models.

<http://oficialnistranky.cz/robert-va-no/>

Lemniskáta – život bez bariér, o.p.s. je nestátní neziskovou organizací na Praze 2, která provozuje chráněné pracoviště pro lidi s mentálním, fyzickým či psychickým postižením. Výrobním programem jsou papírenské výrobky.

Základní myšlenkou chráněného pracoviště je umožnění a zachování pracovních příležitostí lidem s handicapem v chráněném, ale přitom tvůrčím a vnitřně svobodném prostoru. Usilujeme o to, aby zde naši zaměstnanci nacházeli své sebepotvrzení v práci, získávali nové manuální a sociální dovednosti, ale zároveň cítili, že jsou součástí skupiny lidí, která má na zřeteli individuální potřeby každého jednotlivce a přitom spolu tvořili celistvé společenství.

Tým lidí, kteří se spolupodíleli na chodu chráněného pracoviště se hlásí k základnímu lidskému právu člověka žít v takových podmínkách, které mu umožní rozvinout své kvality a naplnit svůj život smyslem. Naši společnou práci vedeme tak, aby každý z nás bez rozdílu mohl dál rozvíjet své schopnosti a možnosti, díky kterým se může smysluplně uplatnit a naší společností tím darovat to nejlepší ze sebe.

Organizace vznikla na základě impulsu Městské části Prahy 2 a je v provozu od dubna roku 2011. Slavnostním otevřením, které se konalo 14. června 2011, jsme oficiálně zahájili provoz. Svou účastí nás podpořilo mnoho lidí a celou akci podpořil a s humorem provázel Jaroslav Dušek.

Naše pracovní prostory se nacházejí na pražských Vinohradech, jsou zce-

la bezbariérové a pracovní místa jsou uzpůsobena k zaměstnávání osob s postižením.

Od svého založení je chráněné pracoviště Lemniskáta členem Spolku pro léčebnou pedagogiku a sociální terapii v ČR, který si klade za cíl vzájemnou spolupráci na poli sociální terapie a pedagogiky, celoživotní studium a vědomou práci a obohacování se životními a profesionálními zkušenostmi svých členů.

Členové spolku bez výjimky vycházejí z anthroposofického pohledu na člověka (řec. anthrópos-člověk, sofia-moudrost). Základem veškeré práce je vědomí toho, že každý člověk je nenahraditelnou bytostí, která právě svou jedinečností obohacuje lidské společenství. Pojem postižení se ve světle tohoto pohledu stává relativním, stejně jako pojem terapeut.

<http://lemniskata.cz/about/>

Rozhodli jsme se k tomuto činu po návštěvě dílen a setkání s celým týmem při workshopu a rádi bychom těmto lidem právě Kalendářem pomohli.

N – jako Nostalgie podzimu – Podzimní vzpomínání

Je ráno a venku je takové tlumené ticho. Ptáci se ozývají jen sporadicky, vzduch je lehce zamlžený a tady se snáší k zemi první zažloutlý list. Lehce se houpá vzduchem, otáčí a spadne do laskavé trávy, která ho čeká s otevřenou náručí. Je jeden z mála, za několik týdnů, nebude tráva pod listy vidět, ale teď je jeden z prvních poslů podzimu a působí jako malá okrasa. Přichází podzim, je září, požehnaný měsíc, který štědře naděluje vše, co rok svým úsilím pomohl lidem vypěstovat a připravit ke sklizni, která se teď objeví v koších, zabalená v jutových pytlích, zajiskří v hroznech vína a začervená v hromádách jablek.

Poslední přebrané brambory se skutálely do bedny, košík byl postaven na své místo v koutě, zbytky země, natě a prachu jsme čistě zametli koštětem a spokojeně se rozhlédli sklípkem.

„Je to za námi“, prohlásila maminka, „brambory máme doma, teď ještě uhlí, to přivezou příští týden, med je na polici a může přijít zima!“

Brambory ve sklípku, uhlí v kolně a med proti kašli a všem neduhům, to byly stálice, které moji maminku smiřovaly s nadcházející zimou a jejím nepříznivým počasím. Na policích se blýskaly sklenice s kompoty, které se plnily prvním ovocem ze zahrádky v Bolevci až do pozdního podzimu, na stěně visela zapletená cibule, zelené okurečky se tísnily vpravo za nakládanou zeleninou a v písku v korýtkách byla nastrkána mrkev a petržel. Celer jsme neměli. Ten nám nešel vypěstovat, nať byla jako v pralese, ale to co bylo pod zemí, byla žalost pohledět. Zrovna tak s kvěťákem, to bylo to samé.

„Ten karfiol mi ne a ne udělat pořádnou hlavu!“, zlobila se maminka, a když se přidaly housenky, bylo jasné, kdo vítězí. Celé plodné období se u nás zavařovalo, dělaly marmelády a džemy, krouhala jablíčka na křižaly nebo do sklenic na štrúdlu v zimě. Věta, z filmu Marie Poledňákové, kdy si dědeček vzdychne, že bude maminka zavařovat i šišky, mi byla velice blízká. Co nešlo zavařit, to jsme sušili, ukládali do plátěných sáčků a tajně ujídali, aby maminka nevěděla. S příchodem podzimu se sklípek, komora a skříň na chodbě, kde bylo zima, utěšeně plnily sklenicemi a vším možným, bez čeho nemohla rodina zimu přečkat. Jak ale bylo příjemné, když už opravdu ta zima přišla, zaběhnout pro sklenici s třešněmi, nebo kompotem míchaným, kde byly angrešt, jahody a rybíz, který byl pikantní a neskutečně dobrý.

Tím jsme ale zdaleka nekončili. Tatínek byl aktivní rybář a v období výlovu rybníků, se u nás nakládaly ryby na všechny možné způsoby. Byla zapojena celá rodina, někdo krájel cibuli, té bylo neskutečné množství, někdo připravoval ryby a všemu velel tatínek, který mezi námi proplouval s výrazem

Richar Šulko přeje panu Balzovi

Kulturní komise gratuluje všem, kteří se narodili ve 3. čtvrtletí tohoto roku a hlavně těm, kteří oslaví nebo oslavili svá významná jubilea.

Na zdraví!

Gratulace u Sošků

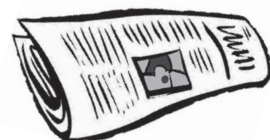
Gratulace u pana Chamráda

kapitána ledoborce a dohlížel, aby se to vše odehrávalo s naprostou přesností. Řezy z rybek byly plněny směsí cibule, mrkve a jiné zeleniny s lékárnickou přesností, stočeny a zpevněny párátkem a stejně odborně a úhledně uloženy do velkých třilitrových sklenic. Některé rybky se obalovaly v trojobalu, smažily a ukládaly do sladkokyselého nálevu a vůně z toho všeho byla nepřekonatelná. Sklenice se řadily na kredenci, kde na nás blýskaly svými oblými tvary a ujišťovaly nás, že tak za tři dny to bude teprve ono a to pravé. Bylo to tak. To nasazení, aby byla rodina zajištěna

po materiální stránce, dalo zapomenout, že se krátí den, venku je nevlídno a prší, fouká studený vítr a vlhká mlha se plíží ze studených alejí, opuštěných parků a osamělou nocí cválá kůň s jezdcem, za kterým vlaje černý plášť. Psa by do toho počasí nevyhnal a jen Beneš Třebízský dokázal ve svých Elegiích a v Havranovi nastínit chmury podzimu snad nejlépe ze všech. No a najednou tady byl Advent, s ním přípravy na Vánoce a podzim se protáhl kolem nás, ani jsme nevěděli jak.

Táňa Kořenková

Rozvoz novin

Hledám zájemce o občasný záskok ranního rozvozu novin.

Do budoucna je možné na stálo.

Informace u p. Janouškovcové
č. t.: 737 340 747

Děkuji Janouškovcová

Myslivercké okénko

Lovecká kynologie

V tomto článku bych ráda shrnula vše, co se za poslední půl rok odehrálo. A bylo toho opravdu hodně. Jak již titulek napovídá, podstatou bude téma kynologie.

Jak to vlastně celé začalo. Ke konci dubna jsme zahájili sezónu zkoušek a výstav. Byla právě sobota, 27. 3. 2019, kdy jsem se se svou roční fenou drsnosrstého jezevčíka účastnila jarního svodu loveckých psů v Losiné. Jarní svod se nedá zařadit pod zkoušku ani pod výstavu. Na jarním svodu se zkušení kynologové snaží zjistit, zda se předvedený jedinec nevyjímá standardu daného plemene. Při jarním svodu se kontroluje výška, srst, zbarvení, chrup, barva očí a celkové znaky psa. Z důvodu socializace je to pro psa velmi dobrá zkušenost, jelikož se zde potká spoustou cizích lidí a psů. Jarní svod je dle zkušebního řádu z výkonu loveckých psů povinný pouze pro plemena ohařů. Pro ostatní plemena je jeho absolvování zcela dobrovolné. Jarní svody ve většině případů pořádají Okresní myslivercké spolky (OMS). Při této příležitosti jsme navštívili i chovatelskou přehlídku loveckých trofejí OMS Plzeň. Jedná se o prezentaci všech ulovených kusů zvěře z celého Plzeňského kraje. Z velké části se jedná o preparace jelenů evropských, jelenů sika, daňků evropských, srnců obecných a mnoho dalšího.

Od tohoto dne jsem začala se soustředěným a přesně vedeným výcvikem

feny, který se odvíjel od poslušnosti nadcházejících zkoušek. Bylo to náročné pro nás obě, ale přineslo to své ovoce. Zhruba v polovině dubna jsme začaly a pravidelně dojížděly do Kašperských hor. Zde jsme se připravovaly na zkoušku nováčků. Jedná se o bezkontaktní norování na lišku. Při takovéto příležitosti jsem využila možnost zavítat do nádherné šumavské přírody. Nedílnou součástí byla i pravidelná návštěva Stanice pro handicapovaná zvířata pana I. Lukeše.

Následovala nechtěná ale nucená pauza kvůli mému studiu a náročnému zkouškovému období na fakultě, kdy jsem na psy měla velice omezené množství času. Červen se nesl v uvolněném duchu úspěšně ukončeného semestru. Plánovala jsem sice dovolenou v zahraničí ale poté, co jsem se dozvěděla o možnosti absolvovat výcvikový tábor pro jezevčíky, zaštitěný Klubem chovatelů jezevčíků (KCHJ), bylo jasno. V sobotu, dne 22. 6. 2019 odjíždím spolu s Birrou směr Nové domky u Rozvadova. Po příjezdu jsem byla nesvá, plná očekávání a obav, jak to vlastně bude celých 10 dní probíhat. Mé obavy byly neoprávněné. Poznala jsem zde spoustu báječných lidí a myslivců nejen z KCHJ a zažila jsem nezapomenutelné dva týdny v nádherné přírodě Českého lesa. Během celého tábora výcvikáři netrénovali naše psy, ale nás, vůdce. Ano, bylo to někdy náročné, ale především zábavné. Náplň průměrného dne byla například započata tím, že budiček býval mezi čtvrtou a nejdéle pátou ranní. Následovala rychlá snídaně a poté odjezd do honitby, kde jsme si nakapali vepřovou krev pro trénink barvy, anebo jsme pročesávali louky a pilovali slídění či vyhánění. Po obědě jsme opět odjížděly do terénu, kde jsme se věnovali utvrzení poslušnosti, odložení, následování, zkrátka všem disciplínám, které obsahovaly zkoušky, které celý výcvik završovaly. Večer jsme se sešli u ohně a rozjímali jsme nad pokroky našich čtyřnohých svěřenců. Nesmělo chybět vyprávění humorných příběhů a zpěv s kytarou, to vše do brzkých ranních hodin. Vše uplynulo rychleji než voda a byl tu den první zkoušek. Jednalo se o barvářské zkoušky. Den pro nás

začal před sedmou hodinou, kdy jsme se připravovali na naši premiéru. Nervozita stoupala s každou minutou. Zkoušek se účastnilo 28 psů, přičemž pouze 1/3 byla z našeho výcvikového tábora. Slavnostní nástup a zahájení v doprovodu trubačů proběhlo v osm hodin. Následovalo losování pořadových čísel a odjezd do honitby. Nejprve jsme každý losovali číslo barvy, kterou budeme absolvovat, naše číslo bylo 10. Poté jsme zahájili disciplínu vodění. Vůdce má na výběr vodění volně nebo na řemeni. Čím těžší způsob prezentace, tím více bodů v hodnocení pes získá. To je důležité v celkovém součtu, který určuje celkové umístění. Dále odložení, které trvá pět minut a pes musí vyčkat v naprostém klidu. Také lze volně nebo za použití řemenu. Následuje práce před samotnou barvou, kterou vůdce může uskutečnit třemi způsoby. Šoulačka, následování volně a následování na řemeni, přičemž šoulačka je nejobtížnější. A v poslední řadě barva, kdy pes může jít jako hlásič/oznamovač nebo jako vodič. Celý den se nám dařilo, fena byla v naprostém klidu a byla suverénní. S dokonalou přesností věděla, co má dělat. Což mne velice příjemně překvapilo. V odpoledních hodinách již rozhodčí vyhodnotili naše výsledky. Závěrečné vyhlášení mne mile překvapilo. Umístily jsme se v první ceně na celkovém čtvrtém místě. Byla jsem nadšená. Druhý den patřil lesním zkouškám jezevčíků a teriérů. Podobně jako v pátek i v sobotu po slavnostním zahájení všech 26 účastníků odjelo do honitby. Vylosovala jsem si opět číslo 10 a tak na nás přišla řada až krátce po poledni. Je zde celkem deset disciplín. Rozhodčí u psa posuzují nos, hlasitost, poslušnost, chování po výstřelu, kdy se pes nesmí bát a být úzkostný, vodění, slídění, práci před barvou, barvu, odložení a vyhánění zvěře z houštin. Tyto zkoušky jsou již časově náročnější, a proto se vyhodnocení uskutečnilo až po šesté hodině odpolední. Tentokrát jsme se umístily také v první ceně, a to na krásném šestém místě. Neděle patřila zkouškám nováčků. Ráno jsme se dostavili na nástup v devět hodin. Bylo přihlášeno celkem 12 psů a já si vylosovala své oblíbené číslo 7. Překvapilo mě, že fena nespolupracuje. Už od nástupu jen

odpočívala. Mně se v hlavě promítaly myšlenky, jak to vše dnes dopadne. Po většinu času fena o nic a o nikoho nejevila zájem. To mě značně znejistilo. Při příchodu do ohrady náhle přišla k životu a začala usilovně hlásit, věděla co ji čeká a co má dělat. Následovalo rychlé zdvořilé představení rozhodčím a poté samotná zkouška. Během pár okamžiků jsme opouštěly ohrádku v bouřlivém aplausu. Já si ještě značnou chvilku neuvědomovala, že jsme právě vyhrály. Fena měla nejkratší čas a to 7 sekund, než se celou norou dostala k poslednímu kotci, kde za zárazkou byla liška. V záplavě gratulací jsem pomalu přemýšlela nad mojí děkovnou řečí při odpoledním vyhlášení. Den se opět chýlil k večeru. U poslechu hudby majestátných borlic a lesnic, při ukončení, mě mrazilo. Pro nesla jsem poprvé pár slov plných díky, nejen bohyni lovu Dianě a sv. Hubertovi za tento nádherný den, ale i všem, kdo zde byli přítomni.

V srpnu jsem absolvovala vzdělávací kurz na Moravě, kde jsem poznala mnoho nových lidí a myslivců. Troufám si tvrdit, že i dobrých přátel. Při té příležitosti jsem dostala pozvání na nespočet kynologických soutěží, sportovní střelecké soutěže a mnoho dalšího. Léto se pomalu přiblížilo ke konci a já jsem se 7. září vydala na „Sever“. Moje cesta končila v malebné vesničce, téměř v Krušných horách, jménem Mariánské Radčice. Konal se zde již sedmý ročník Nord Bohemia Cup, vyšší kynologické soutěže pro ohaře. Cílem tohoto prodlouženého víkendu bylo především změnit můj názor na ostatní plemena loveckých psů, který mi doporučila kamarádka, jednatelka OMS Chomutov. Měla jsem možnost podrobně pozorovat výkony velkých plemen a porovnat ji s prací mých jezevčků. Jednalo se o velice přínosnou zkušenost. Celé dva dny soutěže probíhaly za slunečného počasí. Zahájení a ukončení v zahradě hotelu U sv. Václava dodalo celé akci patřičnou majestátnost, kterou mám ráda. Účastnilo se celkem 12 psů i se zastoupením německé strany. Bohužel soutěž dokončili bez známky 0 jen dva psi. Hodnocení rozhodčích bylo

opravdu striktní a bezvýhradné. Vše bylo do poslední chvíle velice napínavé a plné neočekávaných zvratů. V neděli v podvečer jsme pak u večere hodnotili veškeré výkony a příjemně debatovali o všem co se odehrálo.

Cestou domů jsem přemýšlela o všem, co mě ještě s Birrou letos čeká. Jedná se o zkoušky k vyhledávání spárkaté zvěře, barvářské zkoušky honičů, podzimní zkoušky a Pohár Plzeňska. Pokud nám bude přát štěstí jako tomu bylo dosud, jsem si jistá, že vše zvládneme.

Lovu, lesu a především myslivecké kynologii i jezevčíkům zdar!

*Bohdana Štýbrová,
člen Honebního společenstva Nečtiny*

Co nás čeká?

ŘÍJEN

- 11. 10. Setkání seniorů 18.00**
Nečtiny, sál Hostince Na Radnici
19. 10. Podzimní výstava Hrad 7.00
Hrad Nečtiny
26. 10. Rybářské závody 8.00
staré koupaliště

LISTOPAD

- 2. 11. Lampiónák na Hradě 16.30**
Hrad Nečtiny
9. 11. Hubertská 20.00
Nečtiny, sál Hostince Na Radnici
9.–10. 11. Svatomartinská husa
Nečtiny, sál Hostince Na Radnici
11. 11. Pochod sv. Martina
ZŠ a MŠ Nečtiny

PROSINEC

- 1. 12. Advent Březín 13.00**
Březín, obecní dům
7. 12. Rozsvícení stromčku 15.30
Nečtiny náves
Rozsvícení stromku Hrad Nečtiny
Hrad Nečtiny
18. 12. Besídka škola
Nečtiny, ZŠ MŠ Nečtiny
21. 12. Rybovka – Resonance 17.00
Březín koncert

Povinné označování psů

Od 1. ledna 2020 vstupuje na základech novely veterinárního zákona č. 302/2017 Sb. v účinnost povinnost označovat psy na území České republiky mikročipem.

Níže naleznete odpovědi na nejčastější otázky, s nimiž se Státní veterinární správa v souvislosti s „povinným čipováním“ psů setkává.

Na koho se povinnost povinného označení mikročipem bude vztahovat, kdy začíná platit?

Od 1. ledna 2020 bude povinné očkování psa proti vzteklině platné pouze v případě, že je pes označený mikročipem. Od tohoto data by měl být na území České republiky označený každý pes. Štěňata musí být označena mikročipem nejpozději v době prvního očkování proti vzteklině (tedy nejpozději v půl roce věku). Mikročipem nemusí být označeni psi, kteří mají jasně čitelné tetování provedené před 3. 7. 2011.

Proč se povinnost zavádí?

Zavedení povinného označení všech psů na území ČR by mělo být přínosem zejména v těchto oblastech:

- zjištění identity psa v případě potřeby kontrolních orgánů (SVS, PCR, Celní správa, obce atd.).
- účinnější monitoring chovů a kontrola dodržování stanovených pravidel a předpisů (např. počtu držení zvířat, jejich věk, vakcinace, dodržování zoohygienických podmínek, zajištění pohody zvířat) a postih chovatelů v případě týrání zvířat,
- umožnění kontroly při prodeji psů prostřednictvím obchodníků, jak z hlediska veterinárních, tak z hlediska finančních předpisů,
- bude možné prokázat vlastnictví psa, což je velmi důležité v případě odcizených psů i v případě postihu vyplývajícího ze zodpovědnosti za

Státní
veterinární
správa

Povinné „čipování“ psů!

Od 1. 1. 2020 bude povinné očkování psa proti vzteklině platné pouze v případě, že je pes označený mikročipem

Číslo mikročipu musí být zaznamenáno v dokladu o očkování psa (pas, očkovací průkaz)

Štěňata musí být označena mikročipem nejpozději v době prvního očkování proti vzteklině

Mikročipem nemusí být označeni psi s jasně čitelným tetováním provedeným před 3. 7. 2011

psím způsobem škodu (např. případy, kdy pes způsobí dopravní nehodu, psi pytláci atd.),

– zatoulané řádně označené a evidované zvíře má podstatně větší naději, že se vrátí ke svému původnímu majiteli, jeho návrat je operativnější.

Kdo označení mikročipem provádí, jaká je jeho cena? Najdu někde seznam veterinárních lékařů, kteří „čipování“ provádějí?

Označení psů mikročipem provádějí soukromí veterinární lékaři, kteří jsou oprávněni vykonávat veterinární léčebnou a preventivní činnost (jsou registrovaní u Komory veterinárních lékařů ČR:

<https://www.vetkom.cz/seznam-veterinaru>).

Požizovací cena mikročipu se pohybuje mezi 120–450 Kč a závisí na jeho typu. Další částku si soukromí veterinární lékaři účtují za jeho aplikaci. Ceny jsou smluvní.

Kdo bude provádět kontroly, zda mají psi čip?

Dozorovým orgánem je Státní veterinární správa.

Není „čipování“ pro psa nebezpečné či zdravotně závadné?

Jedná se o jednorázový úkon srovnatelný s injekční aplikací. Mikročip o délce cca 1 cm je umístěn v aplikační jehle a je sterilně aplikován do podkoží zvířete. Obal mikročipu je vyroben z biokompatibilních materiálů, na které organismus zvířete nereaguje jako na cizí těleso.

Mikročip je pouze pasivním nosičem informace, neobsahuje žádný vlastní zdroj energie. Aktivovat mikročip umí jen speciální čtecí zařízení.

Jaké hrozí sankce v případě nesplnění této zákonné povinnosti?

Za psa bez označení bude od roku 2020 hrozit správní řízení s uložením až 20tisícové pokuty, protože na psa bude pohlíženo, jako kdyby neměl platné očkování proti vzteklině.

Bude zároveň od ledna 2020 již fungovat registr čipovaných psů? Funguje již nějaký?

K čipování psů již dochází... Příslušná novela zákona č. 166/1999 Sb. (veterinární zákon) nezavádí povinný zápis do jakéhokoli registru psů. Povinností je, aby v dokladu o očkování proti vzteklině (tj. v očkovacím průkazu, v pasu psa) bylo uvedeno číslo mikročipu. Obec si však může povinnost

evidence stanovit vyhláškou. Řada obcí včetně největších měst (Praha, Ostrava, ...) to již takto nastaveno roky má. V ČR je provozováno také několik soukromých databází, do nichž mohou chovatelé označeného psy registrovat dobrovolně a za poplatek. V rámci projednávání aktuální (další) novely veterinárního zákona byl v Poslanecké sněmovně v září 2019 předložen poslanecký návrh, podle kterého by k zavedení centrální evidence označených psů vedené státem mělo dojít k 1. 1. 2022. O podrobnostech návrhu se aktuálně jedná.

Vztahuje se nová povinnost také na kočky či další druhy zvířat?

Příslušná novela veterinárního zákona zavádí povinné označení pouze u psů. Situace je však odlišná, pokud se svým zvířetem plánujete cestovat do zahraničí. V takovém případě se povinnost označení zvířete mikročipem stanoví evropskou legislativou již řadu let vztahuje nejen na psy, ale také na kočky a fretky.

Další informace k cestování se zvířaty naleznete zde:

<https://www.svscr.cz/cestovani-se-zviraty-v-zajmovem-chovu/>

Můj pes má platné očkování proti vzteklině. Termín přeočkování má až v průběhu roku 2020 (případně 2021 či 2022). Musím jej nechat čipovat ještě v roce 2019, nebo stačí až při přeočkování?

Jak již bylo uvedeno výše, na základě zmíněné novely veterinárního zákona je s účinností od 1. ledna 2020 očkování psa proti vzteklině platné pouze pokud je pes označen mikročipem, případně označen čitelným tetováním provedeným před 3. červencem 2011. Není tedy možné tuto proceduru odkládat až do dalšího přeočkování. Pokud tak již chovatel neučinil, je nutné nechat psa označit nejpozději do konce roku 2019, jinak bude očkování považováno za neplatné.

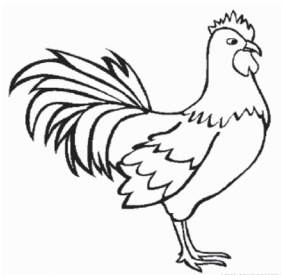

ČSCH ZO NEČTINY
srdečně zve na

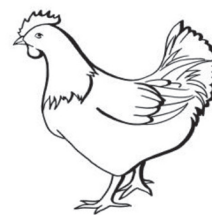
PODZIMNÍ VÝSTAVU A JARMARK

v sobotu dne 19. října 2019

od 8.00 hod. do 16.00 hod. na Hradě Nečtiny

Výstava králíků, drůbeže a holubů
Výstava ovoce, zeleniny a květin
Prodej ovocných stromků a růží
Prodej jablek
Prodej kuřic, kachen a hus
Výstava a prodej malé mechanizace
Prodej košíků
Prodej dušičkové vazby
Prodej medoviny
a další výstavy a prodej ...

Prezentace kynologů a včelařů

K občerstvení – skopový a vepřový guláš

K dobré pohodě přispěje hudbou Václav Žákovec
BOHATÁ TOMBOLA

Děkujeme všem sponzorům

vždy v dobré náladě

KUŘICE.cz

DOVOZ ZDARMA PO CELÉ ČR !

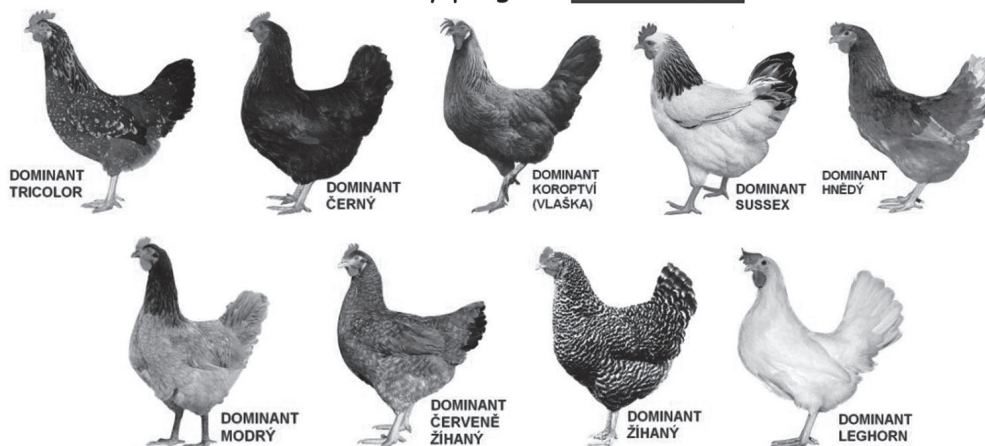
Největší druhový výběr ze špičkových vysokosnáškových nosnic mezinárodního šlechtitelského programu **HENDRIX GENETICS** a českého programu **DOMINANT**. **Výborná kondice**, komplexní **vakcinační program** proti Markově nemoci, kokcidióze, infekční bronchitidě, bursitidě, pseudomoru, aviární encefalomyelitidě. Všechny druhy jsou **vhodné pro malochovy**.

Nabízíme též **bezplatné poradenství**.

Šlechtitelský program **HENDRIX GENETICS**

Šlechtitelský program **DOMINANT**

www.kurice.cz

e-mail: prodejkuric@seznam.cz

tel.: 737 736 775

LAMPIÓNOVÝ PRŮVOD
Hrad Nečtiny
u kaple sv. Terezie
V sobotu 2. listopadu 2019
SRAZ 16.30HOD.
Vycházíme v 17.00hodin.
Buřty pro děti zajištěny.

Sbor dobrovolných hasičů Nečtiny
pořádá
tradiční
RYBÁŘSKÉ ZÁVODY
v sobotu 26.10. 2019
zápis v 8:00hod
na starém koupališti u sv. Anny
AKCE PROBĚHNE ZA KAŽDÉHO POČASÍ!
startovné: Dospělí: 200,-Kč, děti: 50,-Kč
BUFET ZAJIŠTĚN
Pečených a kuchaných ryb
bude dostatek.
kontakt: paní Vašíčková 601 560 335

HOSTINEC NA RADNICI
Nečtiny
Vás srdečně zve na
SVATOMARTINSKOU HUSU
9. -10. 11. 2019
Možno objednat v hospodě nebo
na tel. 739 303 558
Svatomartinská husa, husí paštika, husí játra v sádle,
Kaldón a další pochoutky z husiček do vyprodání

**Obec Nečtiny ve spolupráci
s mysliveckými spolky
srdečně zve
v sobotu**

9. 11. 2019

**od 20:00hodin
na tradiční**

**HUBERTSKOU
POSVÍCENECKOU**

TANEČNÍ ZÁBAVU

**na sále Hostince Na Radnici
v Nečtinech**

s tanečním orchestrem

OZVĚNY

BOHATÁ TOMBOLA

VSTUPNÉ: 100,-kč

Fotbal

1. kolo

Sobota 24. 8. 2019 17.00

TJ Nečtiny – SK Kdyně 1920 1:4 (1:2)

120 diváků Nečtiny

Rozhodčí: Šlauf Jiří – Duspiva Václav, Buchtelík Lukáš.

2. kolo

Sobota 31. 8. 2019 17.00

TJ Sparta Dlouhý Újezd – TJ Nečtiny 6:2 (3:1)

60 diváků Dlouhý Újezd

Rozhodčí: Hamouz Jakub.

3. kolo

Sobota 7. 9. 2019 17.00

TJ Nečtiny – TJ Chodský Újezd 4:5 (2:2) Pen: 4:5

70 diváků Nečtiny

Rozhodčí: Burda Václav – Čermák Vladimír, Reiprich Václav.

4. kolo

Sobota 14. 9. 2019 16.30

TJ Dynamo Studánka – TJ Nečtiny 7:0 (3:0)

80 diváků Studánka

Rozhodčí: Kostelník Lumír – Kašpar Zdeněk, Škarda Jiří.

5. kolo

Sobota 21. 9. 2019 16.30

TJ Nečtiny – FC Dynamo Horšovský Týn 2:6 (1:4)

65 diváků Nečtiny

Rozhodčí: Kvasnička Ladislav – Kalík Michal, Špiral Václav.

6. kolo

Neděle 29. 9. 2019 15.00

Spartak - První chod. Klenčí - TJ Nečtiny 3:1 (2:1)

87 diváků Klenčí

Rozhodčí: Ruda Daniel – Rada Jiří, Zavadil Jan.

7. kolo

Sobota 5. 10. 2019 16.00

TJ Nečtiny – TJ Tatran Chodov 1:0 (0:0)

50 diváků Nečtiny

Rozhodčí: Šimek Luboš – Kohout Miroslav,
Reiprich Václav.

Martinčiny recepty

Mřížkový koláč

400 g polohrubé mouky

150 g másla

2 vejce

½ vanilkového cukru

1 prášek do pečiva

2 lžíce šlehačky

Postup

Změklé máslo spolu s cukrem a vejci vyšleháme v robotu nebo mixérem cca 10 min., přidáme šlehačku a ještě chvíli mícháme.

V míse si smícháme mouku s práškem do pečiva, po lžících přidáváme do těsta.

Těsto necháme odpočinout v lednici cca 30 min.

Mezitím si připravíme náplň.

Náplň

rybízová marmeláda

2 tvarohy

1 vejce

3 lžíce cukru

mléko

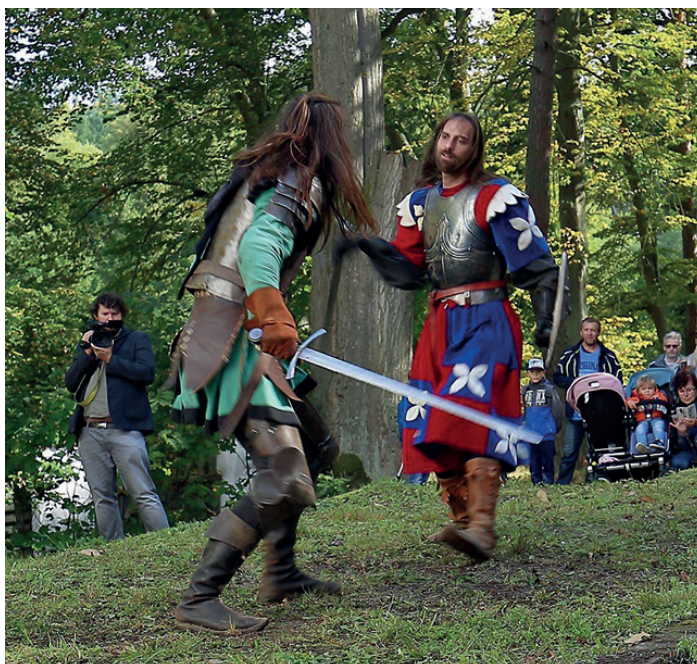
Na náplň smícháme tvaroh, cukr a vejce, přidáme trochu mléka.

Z těsta odebereme 2/3, které vyválíme nebo prsty vymačkáme na plech vyložený pečicím papírem.

Potřeme marmeládou, na kterou dáme tvarohovou náplň.

Z těsta co nám zbylo uděláme tenké válečky, které skládáme na koláč křížem aby nám vznikly mřížky.

Foto z oslavy výročí 850 let Nečtin

*Poslední přípravy před průvodem**Průvod s erby, které připravila ZŠ a MŠ Nečtiny**Vystoupení šermířů**Křest knihy 850 let Nečtin*

Vydává Regionální muzeum a obec Nečtiny

Vychází 4 × ročně. Redakce Soňa Vašíčková a kolektiv. Uzávěrka vydání 4/2019 je 23. 11. 2019

sazba Václav Fencel, DiS. tisk TCF Print, s.r.o., Plzeň

Redakční a jazyková úprava textu vyhrazena.

331 63 Nečtiny 79, telefon 373 313 299, muzeum@nectiny.cz, www.nectiny.cz